

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

628.1

Hely

Idő

1958. II.

Személy

Helyszám

42 KILOMÉTERES SZAKASZON VIZSGÁLJÁK A DUNA VIZÉT

Szerző:

Cím:

Nagyarányú terv készül a főváros csatornahálózatának korszerűsítésére, a szennyvíztisztító problémájának megoldására

Forrás:

M. Nemzet

1958. F. 8.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Mint ismeretes, a főváros csatornahálózatának fejlesztésére és modernizálására új terv készül a Városházán. E program megvalósítása kapcsán fogják biztosítani, hogy a szennyvizek már megtisztítva, fertőzésmentesen kerüljenek a Dunába. Jelenleg ugyanis a szennyvizek rendkívüli mértékben pusztítják a folyam élővilágát, a Duna pesti szakaszának fertőzöttsége pedig veszélyezteti a budapesti lakosság számára termelt ivóvíz minőségét.

Már hosszabb idő óta — a fejlesztési program előkészítéseként — laboratóriumi vizsgálat alá veszik a Duna vizét. Mintegy 42 kilométer hosszú szakaszon folynak a mintavételek és ennek során állapítják meg, hogy a folyam vize az egyes szakaszokon, mélységekben és szélességben milyen mértékben fertőzött.

A minták laboratóriumi vizsgálata azt mutatta, hogy a balpart mentén a Duna vize a Szilaspatak felett még tiszta. A Szilaspatak betorkollása után egészen az Árpád-hídig már erős szennyeződés észlelhető. A legszennyezettebb a Duna a Hámán Kató úti szabad kiömlő alatt. A sziget-szentmiklósi kutak magasságában szintén erősen szennyezett vizet mintáztak. Csak Nagytétény vonalában jelentkezik bizonyos csökkenés, de még itt is sokkal fertőzöttebb

a Duna vize, mint Budapest északi határa felett. A jobbparton általában lényegesen tisztább a parti víz. A több helyen betorkolló szennyvízcsatornák hatása csak kis mértékben észlelhető. A Drugeth utcai kifolyónál, az Ördögárok-nál, a Stregova utcai kifolyónál és a budafoki ipartelepeknél már a jobbparti víz is szennyezett.

A vízminták azt igazolják, hogy a Duna nagy öntisztító képességének is nagyobb távolságra van szüksége, hogy a szennyeződést feldolgozza. A szakemberek figyelmét nem kerüli el a jelen korszak egyik legnagyobb veszélye: a rádióaktív anyagok fertőző hatása, amely szennyvizek formájában nagy veszélyt jelenthet a Dunára. Az ipari és a gyógyszer-ti célokra kiadott izotópok a csatornahálózatba jutva rombolást végezhetnek, ezért szükséges az izotópokkal dolgozó üzemek, győrintézetek, kutatóintézetek ilyen irányú fokozott ellenőrzése.

Ezek a szempontok befolyásolják a tervezőket, amikor Budapest csatornahálózatának fejlesztését és a szennyvíztisztítás problémájának megoldását készítik elő. A program egyik fontos része a meglévő szivattyútelepek automatizálása. A főváros korszerű csatornázási rendszerét gazdasá-

gosan csak úgy lehet fejleszteni, ha a vizek elvezetéséé gravitációs úton történik. Ezért a terepadta lehetőségeket a legmesszebbmenően ki kell használni. A hálózatfejlesztéssel egyenrangú az elöregedett csatornák felújítása. Budapest csatornáinak jó része már 70 éves és nemcsak anyagában ment tönkre, hanem a szeivények mérete sem elegendő már a szennyvizek levezetésére. Óvatos becslés szerint legalább 300 kilométer közcsatorna átépítése már alig halasztható. Ez a meglévő mellékcsatornák hosszának körülbelül egynegyede.

A Duna-vizsgálatok tanulságai azt követelik, hogy a végleges megoldásig is tehermentesítsék a folyamat a tömény szennyvizek beömlésétől. A partmenti gyárakat kötelezni kell korszerű szennyvíztisztító berendezések felszerelésére, ami gazdasági szempontból is fontos, mert a szennyvízben található különböző melléktermékek leválasztva igen fontos nyersanyagot szolgáltathatnak. A Duna hatalmas vízhozama, úgylátzott eddig, hogy korlátlanul fogadja be a tisztítatlan budapesti szennyvizeket. A vizsgálatok azonban nem ezt igazolják. Most már rá kell térnünk a helyzet megjavítására.

A csatornaépítés technológiájának világviszonylati haladását nekünk is követnünk kell. Be kell rendezkednünk a hosszabb, korszerűbb csövek gépi gyártására, amelynek kapcsán a csatornaépítést is gépesíthetjük.